

Examenul de bacalaureat național

Proba E. a)

Limba și literatura română

Clasa a XI-a

An școlar 2016 – 2017

Simulare

Filiera teoretică – Profilul umanist; Filiera vocațională – Profilul pedagogic

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de trei ore.

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citește următorul text:

E greu să descrii în cuvinte forfota care a cuprins sediile Muzeului Brăilei în după-amiaza și seara zilei de 20 mai. Încerc să schițez totuși un mic tablou al “Noptii muzeelor” la Brăila. Muzeul Brăilei “Carol I” a fost o gazdă perfectă. Au fost deschise larg ușile la toate secțiile muzeului. Pe coridoare, pe scări, în sălile de la parter și de la etaj, în curtea muzeului și în fața lui, am văzut oameni care zâmbeau, se salutau, priveau exponatele, discutau în șoaptă. Ca în marile muzee. De fapt, Muzeul Brăilei este un mare muzeu. Cu o colecție minunată de tablouri din perioada interbelică, cu multă și valoroasă artă contemporană, cu săli dedicate marilor personalități ale Brăilei, cu o editură de mare prestigiu științific.

Angajații muzeului au fost și ei la înălțime. Au explicat, au povestit și au îndrumat vizitatorii cu răbdare și bucurie. Au făcut mici și foarte interesante expuneri. Deși este o formulă des folosită, “angajații muzeului” nu este deloc un termen potrivit. E vorba, de fapt, de cercetători științifici, doctori (adevărați), experți în discipline legate de istorie, artă, arheologie, etnografie, științele naturii.

Ceea ce a făcut din “Noaptea muzeelor” la Brăila un adevărat spectacol a fost atmosfera generală care s-a creat în jurul acestui eveniment. Relaxare, bună-dispoziție, plăcerea de a admira și dorința de a cunoaște, toate acestea au format o ambianță de oraș european.

Fragment extras din articolul “Noaptea muzeelor. Marele Spectacol” de Dan Rotaru din
Obiectiv Vocea Brăilei

A. Scrie pe foaia de examen răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la text.

1. Numeste câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor *forfotă* și *ambianță*.
2. Selectează două secvențe din textul dat, care conturează dimensiunea spațio-temporală.
3. Precizează cine erau “angajații muzeului”.
4. Menționează semnificația zilei de 20 mai.
5. Explică de ce “Muzeul Brăilei este considerat “un mare muzeu”.

B. Redactează un text de 150 – 300 de cuvinte, în care să prezinți importanța vizitării unui muzeu, folosind informațiile din fragmentul extras.

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:	
– formularea tezei/problematicii puse în discuție;	
– menționarea poziției pe care o ai față de teză/problematică;	
– enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate poziției adoptate;	
– formularea unei concluzii pertinente;	
– utilizarea corectă a conectorilor în argumentare;	
– respectarea precizării privind numărul de cuvinte.	

SUBIECTUL al II-lea

(10 puncte)

Comentează, în minimum 50 de cuvinte, fragmentul dat, evidențiind motivul călătoriei.

Ne oprisem să poposim într-o vâlcea plină de mărăcini, unde bezna era mai neagră decât peste tot. Adăpostiți de crivăț, aprinserăm un foc zdravăn și hotărâram să rămânem peste noapte. Știrbu scoase merindele noastre din buzunare, dar căldura și oboseala ne-au turtit de tot. Brațele, îngreunate, nici mâncarea la gură n-o mai puteau duce. Căscam de ne ieșeau fălcile din loc. Ne-am lăsat pe spate unul lângă altul, cu ochii plini de para focului, înconjurați de noaptea neagră. Asta-i imaginea cu care-am adormit, dar n-a ținut până-n zori.

În timpul nopții vântul, aruncând cenușa aprinsă în mărăciniș, în ciulini, în tufărișul grămădit dintotdeauna în vâlcea, le-a dat foc. Ne-am trezit năuciți în fața flăcărilor care se ridicau până la cer. Dogoarea lor ne-a silit să ne tragem către buza vâlceleii, în sus, unde am moțăit o veșnicie cu fața la foc și cu spinarea la bezna Bărăganului, când un galop turbat zgudui și pământul și măruntaiele din noi, rostogolindu-ne în fundul vâlceleii, unde focul trăgea să moară.

Îmi bătea inima de-mi tăia răsuflarea. Știrbu era alb la față ca un mort. Amuțisem amândoi, degeaba ne uitam unul la altul întrebându-ne din ochi ce-i cu galopul ăla năstrușnic. Mi-era frică chiar și glasul să mi-l aud. Multă vreme, în mijlocul tăcerii, fiecare trosnitură de vreasc mistuit de foc înfiora dureros trupurile noastre împietrite de spaimă.

La un moment dat, prietenul meu vru să-mi spună ceva. Nu putu decât să miște buzele. Apoi, când se stinseră și ultimile flăcări, nici în ochi nu mai puteam să ne privim, ceea ce ne făcu groaza și mai mare. Ne-am strâns atunci cu putere în brațe, unul pe altul.

Panait Istrati - Ciulinii Bărăganului